

Gáspár Virginia Olimpia

Pehelyvarázs

Az ablaküveghez nyomott orrocaska és két apró tenyér tüntette el a gondos ablakmosás emlékét is. Az ok, érthető volt: leesett az első hó, és az udvart úgy lepte be, mint porcukor a nagy krémesét.

Bence elbűvölten bámulta a jelenséget, majd lemászott az ablak elé vonszolt puffról, apró lábával futásnak eredt és meg sem állt szülei ágyáig. Behuppant közéjük, és gyermeki óvatossággal anyja fülébe ordított:

– Ébren vagy?

A biztonság kedvéért hevesen meg is rázta édesanyját.

– Most már igen – mormolta a nő. Amikor a kispárna alattomos ütéssel landolt az arcába, majd Bence belekacagott a fülébe, játékosan feljajdult.

– Párnacsata! – rikkantotta az édesapa, majd ölébe rántotta kisfiát és alaposan megcsiklandozta.

– Elég! Elég! – visította nevetve az áldozat.

– Hát jó! Megkegyelmezek. Gyere, készítsünk anyának reggelit!

– Előbb ezt meg kell néznetek! Kint csudipelyhek esnek!

Bence szökkent kettőt az ágyon, majd talpra ugrott és az ablakhoz rohant.

– Mi van Bence, tüske ment a... talpadba? – kérdezte apa, de utolsó szavát elharapta, amikor a kisfiú elrántotta a függönyt, mire vakító fény árasztotta el a szobát. Kövér pelyhekben hullt a hó. Apa rámosolygott az ablaknál ugrabugráló porontyára.

– Gyere te kis Törpvihar! – mondta, majd puszit adott anyának és kipattant az ágyból. – Reggeli után elmegyünk sétálni. Ha szerencsénk van, még szánkózhatunk is.

– Ne feledd, ma jön Zsóka nénéd – emlékeztette anya, mire apa biccentett.

Zsóka néni csipkedésének nyoma hamarosan ott piroslott az arcukon, miközben harsány szóáradatban számolt be az elmúlt fél év történéseiről.

Délután elkísérte őket a hósétára. Látszott, hogy ez a fehér csoda még egy napot sem fog kitartani, nemhogy négyet. A kis Bence mérhetetlenül elkeseredett.

– Karácsonykor azért lesz hó, igaz? – nyüstölte apját.

– Nem tudom, kisfiam – felelte a férfi.

– Majd megkérjük az angyalkákat, hogy segítsenek – biztatta Zsóka néni.

– Milyen angyalkákat?

– Hát Isten Hóangyalait! Ha sokan kérik, különösen gyerekek, akkor szenteste mindhárman megrázzák a felhőt, amin ülnek, és akkor havazni fog.

– Hóangyalt a hóba csinálunk, nem?

– Igazából ezzel köszönjük meg nekik a havat. Csak már rég elfelejtették az emberek.

– De ezt miért kell kérni?

– Mert lustácska angyalkákról van szó. Nekik ez olyan, mint amikor neked azt mondja anya, hogy vége a játéknak, tessék rendet rakni magad után – válaszolta Zsóka néni, mire Bence belekuncogott a sáljába.

A hó reggelre elolvadt, pedig még három nap volt karácsonyig. Bence elszántan kérte minden áldott nap Isten három Hóangyalát, hogy rázzák meg a felhőt.

Szentestéig mintagyerekként viselkedett, szó nélkül elrámolt maga után, segített mézeskalácsot sütni, huszonharmadikán pedig már este hatkor ágyba vonult, hogy minél hamarabb másnap legyen.

Reggel, mielőtt az ablakhoz ment, csuriban tartott ujjacskákkal mondogatta magában: Sikerült, sikerült...

Kinézve az udvarra kis szíve csordultig telt csalódottsággal. A szikrázó napsütés beragyogta a hómentes udvart. Bence lehorgasztott fejjel ült le reggelizni.

Zsóka néni biztatón megborzolta a kócos fejecskét.

– Ne csüggedj! Ettől még szép, meghitt lesz a szenteste.

Bence délelőtt még szomorkodott, de később a feldíszített fa látványával és némi szaloncukorral a gyomrában sokkal szebbnek tűnt számára a világ. Még egyszer, utoljára, az ablaknál pipiskedve megkérte a Hóangyalokat, hogy rázzák meg a felhőket.

Ekkor csodát látott: az első pihe lassan szállingózott az égből, majd egyszeriben rákezdett a hóesés.

Bence ujjongva ugrott hátra, zoknija megcsúszott a parkettán, mire fenékre tottyant, de rá se rántott: felpattant és kiszaladt a házból. Döbbenetére azonban a bejárati ajtónál nem havazott. Reménytől dobogó szívvel futott át a ház másik oldalára, a szobája elé. A padlás kerek ablakán egy angyalportól csillogó kéz felhőt rázott, melyből sűrűn hullott a fehér áldás.

– Bence, megfázol! – Anya rohant utána, kezében kabátkával és csizmával, de Bence a varázslat irányába mutatott és örömeiben kiáltozott:

– Nézd anya! Pehelyvarázs!

